

R O M A N I A
TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA – SECȚIA I CIVILĂ
Complet specializat în soluționarea
conflictelor de muncă și asigurări sociale

SENTINȚA CIVILĂ NR. 886

Ședința publică din data de 29.04.2013

Instanța constituită din :

Președinte: Mirițoiu Maria
Asistent judiciar: Mihălăchioiu Marius
Asistent judiciar: Bârlog Vasile
Grefier: Stan Mădălina

Pe rol fiind pronunțarea cauzei civile având ca obiect “litigiu de muncă ”, acțiune formulată de contestatorul Mocanu Vasile, cu domiciliul în comuna Dragomirești, sat Râncaciov, județul Dâmbovița în contradictoriu cu intimata S.C. ERDEMIR ROMÂNIA S.R.L. cu sediul în Târgoviște, Șoseaua Găești nr. 18, județul Dâmbovița .

Prezența părților, susținerile acestora și dezbaterile au avut loc și s-au consemnat în încheierea de ședință din data de 22.04.2013, care face parte integrantă din prezenta sentință, când instanța, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 29.04.2013.

T R I B U N A L U L

Asupra cauzei civile de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița sub nr. 1768/120/14.02.2013, contestatorul Sindicatul Valahia în numele și pentru membrul de sindicat Mocanu Vasile a chemat în judecată intimata S.C. Erdemir România S.R.L. pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei de concediere nr. 643/07.02.2013.

În motivarea în fapt a cererii contestatorul a arătat că, începând cu data de 15.01.2013, la nivelul societății intimate a început negocierea Contractului Colectiv de Muncă pentru anul 2013, că înlăuntrul perioadei de negociere cele două părți nu au găsit un numitor comun cu privire la anumite clauze contractuale, astfel încât Sindicatul Valahia Târgoviște a declanșat conflictul colectiv de muncă. S-a mai arătat de către contestator că unitatea intimată este cu capital privat turc iar sindicatul a organizat în perioada 05 – 07.02.2013 acțiuni de protest în fața Ambasadei Turciei la București pentru a face cunoscute doleanțele sindicaliştilor, acțiuni ce au fost organizate cu respectarea legii, fiind autorizate de către Primăria București. La aceste acțiuni au participat un număr de 16 persoane/zi, printre care și membrul de sindicat Mocanu Vasile, conform tabelului de participare anexat contestației.

Privitor la decizia de concediere, arată contestatorul, aceasta a fost dispusă cu scopul precis de a atrage atenția salariatului că implicarea sa în activități sindicale are drept consecință concedierea din cadrul societății angajatoare.

Cu privire la aspectele de legalitate, contestatorul a arătat că decizia de concediere a fost emisă cu nerespectarea dispozițiilor art. 52 din Contractul Colectiv de Muncă la nivel de unitate în sensul că, în situația în care societatea este nevoită a efectua reduceri de personal ca urmare a reducerii activității sau reorganizării proceselor de producție care ar determina desfaceri de contracte de muncă, conducerea societății este obligată să anunțe în scris conducerea organizației sindicale despre situația apărută, numărul total al posturilor ce ar urma să fie reduse și structura acestora iar anunțul trebuie să fie făcut cu 30 de zile calendaristice înainte de începerea curgerii perioadei de preaviz.

Se mai arată că dispozițiile art. 59 lit. b. din Legea nr. 53/2003 modificată interzic concedierea salariaților pentru exercitarea, în condițiile legii, a dreptului la grevă și a drepturilor sindicale. Astfel, membrul de sindicat Mocanu Vasile a participat la protestele de la Ambasada Turciei la București în perioada 05 – 07. februarie 2013, iar sindicatul se afla în negocieri ale contractului de muncă, acestea fiind drepturi sindicale recunoscute de legile din România, iar acțiunile sindicale s-au desfășurat în limitele legale, fiind autorizate în interiorul perioadei de 60 de zile de la negociere, conform art. 129 alin. 5 din Legea nr. 62/2011.

Mai arată contestatorul că desființarea locului de muncă trebuie să aibă o cauză reală și serioasă iar în cazul de față, în cadrul societății intimate nu exista nici un loc de muncă ce ar urma să fie desființat iar sindicatul nu a fost informat despre iminența desființării vreunui loc de muncă.

De asemenea, mai arată contestatorul, decizia Consiliului de administrație nr. 1 din 03.01.2013, semnată de administratorii societății intimate cu privire la aprobarea și implementarea unui program de reorganizare și restructurare a societății și la modificarea organigramei de posturi, invocată în motivarea concedierilor, nu există, precum nu există o nouă organigramă și un program de reorganizare și restructurare.

Contestația a fost însoțită de copii de pe următoarele acte: decizia de concediere emisă de intimată, Contractul Colectiv de Muncă la nivelul societății pe anul 2012, protocolul privind organizarea și desfășurarea adunării publice solicitată pentru perioada 5,6 și 7 februarie 2013.

La data de 08.03.2013 intimata a depus la dosarul cauzei întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată. În motivarea întâmpinării s-a solicitat a se pune în vedere contestatorului să facă dovada calității de membru al Sindicatului Valahia întrucât o astfel de dovadă nu a fost atașată la dosarul cauzei iar, în măsura în care va face această dovadă, să i se pună în vedere să facă dovada reprezentării sale potrivit dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 62/2011 privind dialogul social coroborat cu art. 68 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Pe fondul cauzei intimata a arătat că numitul Mocanu Vasile a fost angajatul societății ocupând postul de operator tratamente termice – termist tratamentist din cadrul Departamentului Producție –Tratamente Termice iar la data de 07.02.2013 i s-a desfășurat contractul individual de muncă, prin decizia nr. 643, în temeiul dispozițiilor art. 65 alin. 1 din Codul muncii.

Cu privire la cauza reală și serioasă, intimata a arătat că desfacerea contractului de muncă al contestatorului nu a ținut de persoana acestuia sau de activitatea pe care o desfășura în cadrul societății intimate, ori de activitățile desfășurate de contestator ci s-a datorat crizei financiare mondiale, rezultatelor economico – financiare ale societății și necesității adoptării unor măsuri urgente care să asigure reducerea cheltuielilor și încadrarea acestora în veniturile estimate a fi încasate, în contextul prevenirii unui blocaj financiar. Arată intimata că, începând din anul 2009 până în anul 2012, societatea a înregistrat pierderi, astfel că activul net al societății s-a diminuat la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris.

Mai arată intimata că, prin decizia nr. 1 din 03.01.2013 a Consiliului de Administrație, având în vedere reorganizarea activității din cadrul societății, reorganizare având ca obiectiv principal eficientizarea activității și corelarea numărului de salariați ai societății cu volumul producției și vânzările realizate, încât să genereze rezultate economico-financiare favorabile, s-a hotărât ca, începând cu data de 03.01.2013, să se procedeze la desființarea tuturor posturilor vacante și la desființarea a 10 locuri de muncă existente în organigrama și norma de personal cu data de referință 01.11.2012 din sectoarele B1, A09, A05, E 2, A06.

Arată intimata că se poate observa faptul că reorganizarea activității din cadrul SC Erdemir România SRL a avut ca obiectiv principal eficientizarea activității și corelarea numărului de salariați ai societății cu volumul producției și vânzărilor realizate. Cu privire la exercitarea drepturilor conferite în baza calității de membru de sindicat, motivul desfacerii contractului individual de muncă al numitului Mocanu Vasile a fost cel prevăzut de art. 65 alin. 1 Codul muncii și nu exercitarea de către acesta a drepturilor sale sindicale.

Referitor la aplicabilitatea dispozițiilor art. 52 din Contractul de muncă la nivel de unitate intimata arată că, în conformitate cu notificările și procesele verbale încheiate între angajator și sindicat în vederea negocierii Contractului colectiv la nivel de unitate pe anul 2013, reiese că părțile nu au ajuns până la data desfacerii contractului individual de muncă al numitului Mocanu Vasile, la un consens, astfel că relațiile dintre angajat și angajator nu mai erau guvernate la momentul respectiv de prevederile Contractului colectiv nivel de unitate.

În situația în care instanța va trece peste susținerile anterioare privind inaplicabilitatea Contractului colectiv de muncă, arată intimata că decizia atacată a fost fundamentată pe dispozițiile art. 65 alin. 1 Codul muncii, referitoare la concedierea pentru motive ce nu țin de persoana salariatului, avându-se în vedere desființarea de posturi și nu reducerea de personal și că la emiterea deciziei de concediere au fost avute în vedere și dispozițiile art. 13 alin. 1 lit. b din Contractul colectiv la nivel de unitate.

S-a solicitat de către intimată, în dovedirea acțiunii, proba cu înscrisuri, interogatoriu și proba cu martori. În drept au fost invocate dispozițiile art. 115 – 120 Cod procedură civilă și dispozițiile art. 65 alin. 1 din Codul muncii.

S-au depus atașat întâmpinării: împuternicire avocațială, decizia nr. 1/03.01.2013 a Consiliului de Administrație al S.C. Erdemir România S.R.L., nota de fundamentare din data de 21.12.2012, organigrama societății intimate la data de 03.01.2013, norma de personal producție pe anul 2013 întocmită la data de 03.01.2013, organigrama societății intimate la data de 01.11.2012, norma de personal

producție pe anul 2012 întocmită la data de 01.11.2012, bilanțul și balanța contabilă a societății intimate la data de 31.12.2011, bilanțul și balanța contabilă a societății intimate la data de 30.06.2012, extras din Contractul colectiv de muncă la nivel de societate intimată și registrul de evidență a contractelor colective de muncă și a actelor adiționale încheiate la nivel de unitate precum și a hotărârilor arbitrale.

În ședința publică din data de 11.03.2013 numitul Mocanu Vasile a renunțat la reprezentarea sa de către Sindicatul Valahia și a arătat că înțelege să se judece în nume propriu și să-l împuternicească pe Săvescu Nicolae Mircea să-l reprezinte în cauza dedusă judecătii. În aceste condiții apărătorul intimatei a renunțat a mai invoca lipsa mandatului de reprezentare a sindicatului în cauză.

La același termen de judecată, la cererea părților, tribunalul a admis proba cu înscrisuri, interogatorii și doi martori pentru ambele părți pentru dovedirea motivului real al desfacerii contractului individual de muncă.

În cauză s-au administrat pentru ambele părți proba cu înscrisuri și proba cu interogatoriu iar pentru contestator a fost administrată și proba cu doi martori, respectiv Dragodănescu Nicolae și Hossu Bogdan Iuliu. În ședința publică din data de 25 martie 2013 intimata a renunțat la proba cu doi martori.

În cadrul probei cu înscrisuri intimata a depus la dosarul cauzei următoarele înscrisuri: răspuns la interogatoriul formulat de contestator, declarație pe proprie răspundere întocmită de către Erdogan Gunay și autentificată de către notarul public, scrisoare către salariații SC Erdemir S.R.L din data de 01.02.2013, înscrisuri privind încetarea contractelor individuale de muncă din perioada august-decembrie 2012, situația analitică a tichetelor de masă distribuite salariaților concediați în luna februarie 2013, extras de cont B.R.D. privind virarea sumelor reprezentând drepturi bănești către salariații concediați, copie registru de evidență a intrării în sediul S.C. Erdemir S.R.L., certificat constatator din 04.04.2013, act constitutiv intimată, corespondență electronică privind deciziile adoptate în cadrul Consiliului de Administrație din data de 9 august 2012 și Contract colectiv de muncă la nivel de unitate pentru anul 2012.

Contestatorul a depus la dosarul cauzei copia repartizării pe departamente a salariaților conform Organigramei din data de 31.12.2012 transmisă de către intimată Sindicatului Valahia sub nr. 83/11.01.2013 și copia tabelului nominal cu membrii de sindicat care vor picheta Ambasada Turciei pe datele de 5, 6 și 7 februarie 2013.

Ambele părți au depus la dosarul cauzei concluzii scrise.

Analizând actele și lucrările dosarului tribunalul reține că prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița sub nr. 1768/120/14.02.2013, contestatorul Sindicatul Valahia în numele și pentru membrul de sindicat Mocanu Vasile a chemat în judecată intimata S.C. Erdemir România S.R.L. pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei de concediere nr. 643/07.02.2013 și repunerea părților în situația anterioară emiterii deciziei contestate.

Mai reține tribunalul că în ședința publică din data de 11.03.2013 contestatorul a renunțat la reprezentarea sa de către Sindicatul Valahia și a arătat că înțelege să se judece în nume propriu și să-l împuternicească pe Săvescu Nicolae Mircea să-l reprezinte în cauza dedusă judecătii. În aceste condiții apărătorul intimatei a renunțat a mai invoca lipsa mandatului de reprezentare a sindicatului în cauză, excepție invocată prin întâmpinare.

Tribunalul reține că, în motivarea contestației sale, contestatorul a invocat lipsa unei cauze reale și serioase în emiterea deciziei sale concediere iar intimata în apărare a susținut că această cauză reală și serioasă a existat fiind dată de necesitatea reorganizării activității având ca obiectiv principal eficientizarea acesteia și corelarea numărului de salariați ai societății cu volumul producției și vânzările realizate astfel încât să genereze rezultate economico-financiare favorabile.

De asemenea, tribunalul reține că Mocanu Vasile a fost angajatul societății intime S.C. Erdemir S.R.L. România pe postul de operator tratamente termice – termist tratamentist din cadrul Departamentului Producție – Sector Tratamente Termice, iar la data de 07.02.2013 i-a fost desfăcut contractul individual de muncă, prin decizia nr. 643, în temeiul dispozițiilor art. 65 alin. 1 din Codul muncii.

În conformitate cu dispozițiile art. 65 din Codul muncii, concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului reprezintă încetarea contractului individual de muncă determinată de desființarea locului de muncă ocupat de salariat din unul sau mai multe motive fără legătură cu persoana acestuia. Desființarea locului de muncă trebuie să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă. Din analiza acestui text de lege tribunalul trage concluzia că, pentru ca o concediere din motive ce nu țin de persoana salariatului să fie legală, aceasta trebuie să nu fie doar efectivă ci să fie determinată de o cauză reală și serioasă

Din analiza actelor existente la dosarul cauzei, a răspunsurilor la interogatoriu și a declarațiilor martorilor audiați tribunalul apreciază că nu a existat o cauză reală și serioasă a emiterii deciziei de concediere. Deși motivul invocat de către intimată în emiterea acestei decizii, respectiv necesitatea reorganizării activității având ca obiectiv principal eficientizarea acesteia și corelarea numărului de salariați ai societății cu volumul producției și vânzările realizate astfel încât să genereze rezultate economico-financiare favorabile, aparent este unul întemeiat, din coroborarea și analiza probelor nu rezultă că acesta ar fi motivul real al concedierii.

În conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. 1 lit. a din Codul muncii este interzisă concedierea salariaților pe criterii de apartenență ori activitate sindicală iar potrivit aceluiași articol, lit. b. este interzisă concedierea salariaților pentru exercitarea, în condițiile legii, a dreptului la grevă și a drepturilor sindicale.

Deși intimata neagă orice legătură dintre prezența contestatorului și a altor nouă salariați ai săi la acțiunea de protest organizată de către Sindicatul Valahia în fața Ambasadei Turciei din București în perioada 5-7 februarie 2013, tribunalul nu poate ignora faptul că toți cei 10 salariați concediați au participat la acest protest în zile diferite și că tuturor le-a fost desfăcut contractul de muncă pentru motive neimputabile. Desfacerea contractului de muncă al contestatorului Mocanu Vasile a avut loc începând cu data de 07.02.2013, participarea sa la protest fiind, conform listei participanților, pe data de 5 februarie 2013.

Cum la nivelul unității intime numărul de salariați este mai mare de 100 dar nu mai mare de 300, prezenta concediere nu poate fi încadrată ca fiind o concediere colectivă în conformitate cu dispozițiile art. 68 – 74 din Codul muncii, motiv pentru care consultarea sindicatului nu era obligatorie conform legii generale. Cu toate acestea, din conținutul Contractului colectiv de muncă la nivel de unitate rezultă că, în situația în care societatea este nevoită a efectua reducere de personal ca urmare a reducerii activității ori reorganizării proceselor de producție care ar determina

desfaceri de contracte de muncă, conducerea societății este obligată să anunțe în scris organizațiile sindicale despre situația apărută, numărul total al posturilor ce ar urma să fie reduse și structura acestora, anunțul trebuind să fie făcut cu 30 de zile calendaristice înainte de începerea curgerii perioadei de preaviz.

Constată tribunalul că acest Contract colectiv de muncă era în vigoare între părți la data concedierii salariatului, respectiv pe data de 8 februarie 2013 deoarece, în conformitate cu dispozițiile art. 9 alin. 1, durata lui este de un și se aplică începând cu data înregistrării la I.T.M. Dâmbovița. Conform mențiunilor de pe antetul contractului, acesta a fost înregistrat la I.T.M. Dâmbovița pe data de 8 februarie 2012 chiar dacă a fost semnat de părți pe data de 3 februarie 2012, astfel încât el era valabil la data concedierii. Chiar și intimata recunoaște valabilitatea acestui contract la data de 7 februarie 2013 deoarece plătește toate drepturile salariale conform Contractului colectiv, situație ce rezultă din chiar conținutul întâmpinării depuse.

Cum contractul colectiv de muncă era în vigoare exista obligația încunoaștinării sindicatului despre cele 10 concedieri cu 30 de zile înainte, obligație ce nu a fost îndeplinită de către intimată.

Tribunalul constată și că nu a existat un drept de preaviz efectiv acordat salariatului în condițiile art. 75 din Codul muncii și în condițiile CCM. Chiar dacă în conținutul deciziei de concediere se vorbește de un drept de preaviz de 30 de zile calendaristice, acesta este transformat în mod direct în compensație bănească de un salariu de bază. Apreciază tribunalul că un astfel de mod de acordare a preavizului este nelegal deoarece scopul perioadei de preaviz este acela de a permite salariatului căutarea unui nou loc de muncă ori, prin transformarea în bani a acestui drept se încalcă această posibilitate legală a salariatului.

Mai constată tribunalul că intimata a depus la dosarul cauzei, în justificarea cauzei reale și serioase a concedierii, Decizia Consiliului de Administrație din data de 03.01.2013, dar această decizie nu a fost comunicată sindicatului și nici nu poartă mențiunea înregistrării la intimată. Apreciază tribunalul, după modul în care arată decizia, că a fost probabil întocmită la o dată ulterioară datei pe care o poartă. Această apreciere pornește și de la conținutul repartizării pe departamente a salariaților conform Organigramei din data de 31.12.2012 transmisă de către intimată Sindicatului Valahia sub nr. 83/11.01.2013. Conform acestei repartizări nu rezultă nicio reducere a numărului salariaților, cifra acestora fiind de 280 pentru anul 2013. După cum rezultă din conținutul adresei, acest număr de salariați urma a fi avut în vedere la negocierile în vederea întocmirii noului Contract colectiv de muncă, iar adresa a fost înaintată la data de 11 ianuarie 2013, la o dată ulterioară celei la care se pretinde că s-ar fi luat decizia reducerii de personal cu 10 posturi.

Coroborând aceste înscrisuri cu conținutul declarațiilor celor doi martori audiați în cauză (Dragodănescu Nicolae și Hossu Bogdan), rezultă lipsa unei cauze serioase și reale în desființarea locului de muncă al contestatorului. Astfel, din declarațiile martorilor rezultă că nu au existat probleme legate de reorganizarea întintatei anterioare lunii februarie 2013, că sindicatul a încercat în toate formele posibile să împiedice concedierea celor 10 salariați și că această măsură nu a avut caracterul unui concedieri pentru motive ce nu țin de persoana salariatului.

Pentru toate aceste considerente tribunalul urmează a admite contestația și a anula decizia de concediere. Urmare a admitterii contestației tribunalul urmează a dispune repunerea părților în situația anterioară emiterii deciziei anulate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite contestația formulată de către contestatorul Mocanu Vasile, cu domiciliul în comuna Dragomirești, sat Râncaciov, județul Dâmbovița în contradictoriu cu intimata S.C. ERDEMIR ROMÂNIA S.R.L. cu sediul în Târgoviște, Șoseaua Găești nr. 18, județul Dâmbovița.

Anulează decizia de concediere nr. 643/07.02.2013 emisă de către intimată.
Dispune repunerea părților în situația anterioară emiterii deciziei anulate.
Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică din data de 29.04.2013.

PRESEDINTE,
Mirițoiu Maria

ASISTENȚI JUDICIARI :
Marius Mihălăchioiu Vasile Bârlog

GREFIER,
Mădălina Stan

Red. M.M.
Tehnored. S.M.
4 ex29.05.2013